

צדקהו

למוצא הישר

מאחר ואני מניח כי אפשר לספור את האנשים, שקראו את אחד הגלגלים האחרונים של "חירות", על אצבעות הידים והרגלים, הריני רוצה להעתיק מודעה שהתפרסמה באותו גלגלון. אני רוצה לעזור לבעלי המודעה, כי זה פשוט צער בעלי-חיים. והרי המודעה במלואה:

ה ש ב ת א ב ר ד ה. ביום 28.8, או סמוך לכך, אבד בין "מצודת זאב" ובין ביתו של ח"כ מנחם בגין תיקעור שחור ובו:

1. הגדה המזרחית של הירדן. 2. כותל מערבי אחד. 3. קבר רחל אחד. 4. קופסת גלולות שינאת הערבים. 5. ממשל צבאי אחד. 6. הזכות לפוצץ אסיפום של מפלגות יריבות.

לכל החפצים האלה יש ערך סנטימנטלי בלבד, ואין להפיק מהם תועלת ממשית. המוצא הישר מתבקש להתוודע לזוהר המצע של תנועת החירות לבחירות לכנסת הרביעית. שכרו יהיה אחד המקומות הבטוחים ביותר ברשימת התנועה לבחירות — המקום ה-115.

חינוך

מרד בכיתה ג'

יש כיום שני סוגי מורים עממיים בארץ: מורות בנות 18, שהלכו להוראה כדי לא לשרת בצבא או להעביר את הזמן עד שתחתנה, ומורות קשישות, לרוב בתולית זקנות, שכבר לא נותר להן מה לעשות. כך טען לא בלי נימה של ציניות, איש חינוך חתיק בכנס המורים התיכוניים, ש' נערך בשבוע שעבר בתל-אביב.

הוא גם ידע להסביר מצב זה. לדבריו: איש, חוץ מתלמידות הסמינר הצעירות, אינו מוכן להתמסר עוד להוראה, ואילו מהמורות קשישות איש אינו יכול להיפטר. השבוע נראה היה כי לפחות חלקה השני של טענות הצינית היה נכון. קבוצת ה"ר", שבניהם למדו בכיתה ג' בבית-הספר לדוגמא בתל-אביב, נאלצו להכיר בעובדה זו, בדרך הקשה. קדמה לכניעתם מלחמה מרה וחסרת-תכלית נגד מורה קשישה, ש' איש לא ידע מה לעשות עמה.

בעוד חודש, בעוד שנה. תלמידי ביתה ג' של בית הספר לדוגמא בתל-אביב, ישבו דוממים ומתוחים. היתה זו הפעם הראשונה מזה זמן רב, שהמורה הותיקה צפורה דוידסון נהנתה משקט מוחלט ב' שיעור. אלה סיבת הדממה נודעה למורה תוך דקות ספורות. מיד לשניצבה ליד הלוח, פרצה לחדר קבוצה גדולה של גב' רים ונשים, ביניהם הכירה את הורי תלמידיה, המורה החורגת. היא ידעה בדיוק מה עתיד לקרות, ואמנם ההורים ההיסטריים פנו אל המורה, ביקשו ממנה בצעקות ל' עזוב מיד את הכיתה.

לפני שהספיקה המורה הנדהמת להשיב, הופיע בכיתה המנהל מיכאל רכבי, דרש מההורים לעזוב את המקום. אחרת, איים, הוא יקרא למשטרה כדי לפנותם בכוח. "נשמח מאד", ענו ההורים, "אולי בדרך זו יקבל הענין פירסום שיאלץ אתכם ל' עשות משהו".

רכבי הזמין את המשטרה שניצגה, סמל חביב, ביקש מההורים בעדינות רבה לאפי' שר לו למלא את חובתו. לא היה כל ספק שהיא עצמה הודעה עמה. ההורים פינו את הכיתה. "נמשיך במאבק בחוק!" הבטיחו למנהל. "לא נפקיר את גורל ילדינו!"

סיפורה השבוע אחת האמהות שהשתתפה במרד ההורים לכתב העולם הזה: "עוד לפני שנה, קיבלו הילדים את המורה כמחנכת כיתה ב', שמענו עליה אז כל מיני דברים לא נעימים: שהיא עצבנית, רשלנית, ומת' מירה שלא לצורך. ואמנם תוך ימים אחדים ניכר הדבר במצב-רוחם של הילדים.

"פינוי למנהל. הוא כנראה ידע מראש את בקשתנו, זה לא כל כך גוראי, הסביר לנו, ובכלל שנה אחת לא תזיק. הוא משך אותנו כמה חודשים עד שהחלטנו שלא כדאי להאבק. הנזק שבהחלפת המורה באמצע שנת הלימודים עלול היה להיות חמור יותר. החלטנו לחכות." אולם הילדים שסיפ' רו בכל יום מעשיות חדשות על אמצעי החינוך של דוידסון, שכנעו את הוריהם כי אסור לתת למצב להמשך יתר על ה' מידה. האבות והאמהות נשכו את שפת' תיהם כשמעו על ענינים למפריעים כמו אי-מתן רשות ליציאה להפסקה, או לעשיית הצרכים. "זה לא יימשך זמן רב", התנחמו, "המנהל הבטיח להתליפה בשנה הבאה".

חיוך מסווה. בסוף שנת הלימודים קנו ההורים למרה אגרנט פרחים מפואר כי הערכה למאמציה שנכשלו שלא באשמתה. "אנחנו יודעים שהיא ניסתה בכנות", הודו ההורים, "אולם לא אשמתנו או אשמת יל' דינו היא שלא הצליחה." החופש עבר. ה' ילדים שבו לבית הספר, עלו לכיתה ג', כשהזכור חיכו באושר: "קיבלנו את המורה רחל", סיפרו באושר. המורה, רחל מנקס, אחת הטובות בבית-הספר, השתלטה על הכיתה משך ימים מספר.

עד אשר באחד מימי השבוע שעבר, בשעות הלילה המאוחרות, עברה אחת האמהות בריצה מבית לבית, הודיעה להורים כי על כולם להיות למחרת בבית-הספר נכונים למאבק מחודש. "יש שמועה שמחזירים לנו את דוידסון", לחשה המודיעה.

בבוקר הופיעו רוב ההורים אצל המנהל, דרשו לקיים את ההבטחה. רכבי סיים את הויכוח במענה קצר ופסקני: "אני יכול לעשות כלום, זה לא תלוי בי, קיבלתי ה' ראה ממשרד החינוך." התברר שהורי התל' מידים בכיתה ב', שהחלה את שנת הלימודים עם המורה דוידסון, הקימו שערוריה גם הם, ודרשו לדאוג למורה אחת ליקיריהם. ה' פתרון היה החזרת המורה לתלמידה מ' השנה שעברה. דוידסון חזרה לכיתה ג'.

תשובת ההורים: הפגנה בכיתה שהסתיימה בהוצעת המשטרה עלידי המנהל.

שלוש דק, מאבק. ההורים שחששו ל' התנגדו למשטרה שבאה להוציאם מחדר הל' מורים, יצאו לרחוב, בחרו חזק לשעת חרום. ההחלטה הראשונה של הוועד: השבתת הל' מורים עד שייצגה המנהל לדרישה להחזרת המורה. שלושה ימים לימדה דוידסון בכיתה שהי' בה תלמידים בודדים. אולם משרד החינוך עדיין לא התערב. "איש לא התלונן בפנינו", טענו דובריו ששכחו כי דחו את בקשת חזק הורים להתקבל לראיון. כש' פנה הוועד החדש למנהל, סירב הוא לקבלם. "אם יכולתם להתנהג כך לעיני הילדים, איני רוצה להכיר אתכם", הודיע למורים. כדי להדגיש את כוונתו, כתב המנהל מכתב לוועד, שעליו היה חתום גם מפקח משרד-החינוך, בו דרש מהם לא להופיע יותר בבית הספר.

ההורים זכנעו. הם שלחו את ילדיהם לבית-ספר, צרפו מכתב התנצלות למוסד ולמורה. "נמשיך בכל זאת להאבק", אמרה השבוע אחת האמהות לכתב העולם הזה, אולם לא היתה תקוה רבה בדבריה. ציפורה דוידסון עצמה סרבה להגיב כש' פנה אליה כתב העולם הזה. "יש לי הרבה מה לומר", אמרה היא, "אך אעשה זאת רק במסגרת שלי, מסגרת הסתדרות המור' ריב". היא היתה מובטחת. הסתדרות ה'

מורה ותיקה דוידסון
קול אחד ואחד

מורים, שפטרונה שלום ליון אינו מוכן לאבד אף מצביע אחד, נתנה לה גיבוי מלא.

משפט

השגטון הגדול

במשך שנים רבות היה אלברט לוי (53), ספרן בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב, אר' לם לפני שנים מספר גילו הרופאים כי אלברט סובל ממחלת לב, פקדו עליו להפי' סיק לעבד. לפני שנה פרש אלברט מ' עב' דתו, בינה אלמיו בדירתו שברחוב הנביאים בתל-אביב. אולם אם חשב כי הגיע אל המנוחה והנחלה, טעה טעות מרה. שלוש בנות היו לאלברט. הבכורה בת ה'23 הגיעה לפרקה. אולם אלברט לא יכול היה לשאת את מנהגיה של הבת הבכורה. חברה לא מצאו חן בעיניו. לא היה יאה לו כי בתו שלו, בת האיש שהיה מקורב לש' פטים ולנכדים, תצא עם פשוטי-עם. גם היחסים החופשיים של הימים המודר' ניים, לפיהם נהגה בתו, לא מצאו חן בעיניו. במשך תקופה ארוכה ניסה להשפיע עליה כי תחזור בה מדרכיה. כאשר ראה כי כל הספותיו הן לשוא, העמיד את הבת בפני הבחירה: לעזוב את חברה או לעזוב את הבית. אולם הבת לא שמעה בקולו, נשארה בבית ונשארה עם חברה.

אלברט החליט לנקוט בצעד דרמטי. הוא נדר נדר לשבות שבת-ארבע עד שבתו תפסיק לצאת עם חברה. הוא החליט ל' בחון את בתו, מה יקר יותר בעיניה — חברה או חינו של אביו. כך צם אלברט במשך ימים מספר. הוא היה אמנם שותה מעט. בסתר, כשאף אחד לא היה רואה, היה גם טועם משהו, אולם כלפי מחזקה שבת שבת-ארבע. זריקות לחזה יריב. אחרי שלושה ימי

אינך יודעת כלל עד כמה יפה יכול שערך להיות

נקה קרם שמפו נותן לשערך יופי חדש ולאחר כל חפיפה וחפיפה נעשה השער קל ל' סדור ומבריק. חפיפת השער' רות בקצף הרך והעשיר של נקה קרם שמפו מרחיק אבק וקשקשים ונותן הרגשה נהדרת של נקיון ורעננות. בשפופרות ל'6, 10 או 20 חפיפות. אם לא תהיי מרו' צה, כספך יוחזר לך. המפיצים היחידים: חברת נורית בע"מ

מפנה בענף הריהוט

לוותיקים: ריהוט הבית מחדש בטעם ובזול
לזוגות צעירים: הצעות מעשיות, רהוט עליו

עצות חזנים אצל א. זוזובסקי תל-אביב, רחוב הרצל 39

חדר אוכל: מזנון מרהיב עין בדגמים חדישים ביותר. ארון משותף לספרים ומזנון | ועבור רדיו פטיפון |, שולחן, 2 כורסות, קלות ו-8 שרפרפים מבדים בצבעים רבגוניים.

חדרי שינה: ארונות בעלי 5 ו-6 דלתות מפורנירה, מיטת עץ כפולה, טואלט וטאבורט מרופד.

סלונים: ספות פינה, פוטילים (כורסות), שולחן בקוים חדישים מפורנירה וכורסות ריפוד בצבעים נאים.

הצעה מיוחדת: חדר שינה, כולל ארון 4 דלתות 2.40 מטר, מיטה, טואלט וכסא, הכל מלובן, במחיר המיוחד של 707 ל"י.

ספרי צלום

הגיעו במבחר גדול!
מבית הדפוס הטוב ביותר בגרמניה (הרינג) והמבחרים הידועים ביותר!
ספרים מאנגלית יגיעו בקרוב
העתקי מסמכים במהירות, בסודיות ובאיכות

פוטו-ברנד
חיפה, רחוב החלוצים 31